

tació de l'obertura econòmica el primer dia que el nou marc legal sigui hàbil;

Per aquest motiu, és clau iniciar amb antelació les activitats derivades d'aquest projecte per disposar de tots els elements essencials de la diversificació de la nostra economia al més aviat possible, ja que la situació econòmica actual no permet demores en aquest sentit.

Vist que el Govern, per acord del 29 de febrer del 2012, ha aprovat un avenç de fons d'un import total de 900.000 euros per fer front a la primera fase del projecte esmentat per a la partida pressupostària següent: 310 Departament d'Economia-311 Projectes estratègics-PROJ-0023 Promoció activitat econòmica-44320 ADI, SAU;

Vist l'informe de la Intervenció General;

Vist l'acord de Govern del 29 de febrer del 2012;

Article 1

S'aprova un suplement de crèdit d'1.500.000 euros, 900.000 euros dels quals són per a l'exercici 2012 i 600.000 euros per a l'exercici 2013, per fer front a la transferència corrent per finançar el projecte d'assessorament i captació d'inversió estrangera, per a la partida pressupostària següent:

310 Departament d'Economia-311 Projectes estratègics-PROJ-0023 Promoció activitat econòmica-44320 ADI, SAU

Article 2

El suplement de crèdit per a l'exercici 2012 per un import de 900.000 euros es finança mitjançant un nou endeutament. Els crèdits de despesa amb caràcter plurianual, i el seu finançament, d'un import de 600.000 euros, s'inclouran en el pressupost per a l'exercici 2013 quan s'elabori el projecte de pressupost corresponent, d'acord amb l'article 29 de la Llei general de les finances públiques.

Disposició final

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 17 de maig del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 7/2012, del 17 de maig, de protecció contra el tabaquisme passiu ambiental

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 17 de maig del 2012 ha aprovat la següent:

Exposició de motius

Els efectes negatius sobre la salut de les persones pel consum de tabac són reconeguts per la comunitat científica internacional. La gravetat d'aquestes conseqüències ha portat l'Organització Mundial de la Salut (OMS) a qualificar el tabaquisme com una epidèmia i a establir -entre els principis directors fixats en la seva convenció per lluitar contra aquesta epidèmia- la necessitat que hi hagi un compromís polític fort que comporti l'adopció de mesures per protegir tots els individus contra l'exposició al fum del tabac.

El tabaquisme passiu ambiental no és doncs una simple molèstia, sinó que constitueix un risc sanitari important per a qui s'hi exposa. En aquest sentit, la protecció de la salut -dret reconegut a l'article 30 de la Constitució- justifica l'adopció de mesures específiques de caràcter normatiu per lluitar eficaçment contra el tabaquisme passiu ambiental.

El 1991, dos anys després de l'entrada en vigor de la Llei general de sanitat i seguint les recomanacions d'aquesta, el Govern va aprovar el Decret regulador del consum i la venda de tabac en determinades circumstàncies, en el qual es declarava el tabac i els seus derivats com una substància nociva per a la salut de les persones i s'establí la prohibició de consumir tabac en certs espais d'accés públic. Aquesta norma va ser substituïda, el 2004, pel Reglament pel qual es regulen determinats aspectes de la venda

i el consum de productes del tabac, el qual amplia i concreta les disposicions d'aquell Decret, especialment pel que fa a les limitacions relatives als espais en els quals no es pot fumar.

Amb aquesta Llei es fa un pas més: es dona un rang superior a la normativa i es complementen les disposicions que estableixen la protecció de les persones contra el tabaquisme passiu ambiental. Amb les seves disposicions, l'exposició passiva al fum del tabac -que pot tenir lloc en domicilis i altres espais privats, en l'entorn laboral o en llocs públics tancats- queda limitada en relació amb certs espais laborals i els llocs públics tancats. La Llei reconeix concretament el dret de les persones a no estar exposades al fum del tabac en contra de la seva voluntat i, per tant, es garanteix el seu dret de no haver de patir els riscos sanitaris inherents a la inhalació del fum del tabac emès per terceres persones.

Formalment la Llei està estructurada en set articles i dues disposicions finals. A més de concretar l'objecte de la Llei i de fixar els llocs on està prohibit fumar, l'articulat també determina les exempcions, els requisits principals per les sales de fumadors i els tipus d'infraaccions i sancions corresponents.

Article 1

Objecte

1. L'objecte d'aquesta Llei és assegurar a les persones no fumadores una protecció eficaç contra els fums emesos per la combustió de qualsevol producte de tabac en espais tancats d'accés públic i en l'entorn laboral col·lectiu.

2. A l'efecte d'aquesta Llei s'entén per:

- Producte de tabac: qualsevol substància o manufacturat compost totalment o parcialment de tabac, que inclou fulles de tabac i/o concentrats de tabac.
- Fumar: consumir els fums de la combustió o sostenir en combustió qualsevol producte de tabac directament o per mitjà d'estrís destinats a l'efecte.
- Fumador passiu: persona que, sense fumar voluntàriament, inhala el fum del tabac.

- Edificis públics: els immobles coberts i els seus annexos, encara que no es trobin coberts, així com les instal·lacions i equipaments de l'Administració pública i de les entitats parapúbliques incloses les zones no destinades al públic, amb excepció dels parcs i jardins en les zones no destinades als menors d'edat.

- Establiments privats: les zones d'ús comú dels clients i aquelles d'accés al públic dels immobles coberts i annexos coberts, amb excepció de les terrasses, així com les instal·lacions i equipaments coberts de les persones o entitats privades on es desenvolupi una activitat comercial, industrial o de serveis, així com les instal·lacions esportives encara que no es trobin cobertes i les instal·lacions culturals i lúdiques no cobertes, si en aquestes darreres es permet l'accés a menors.

- Zones de treball: els espais laborals tancats que no siguin d'accés al públic.

- Mitjans de transport col·lectiu: els taxis, les camionetes, els autobusos, els helicòpters, els ascensors i elevadors, els funiculars i telefèrics i qualsevol altre mitjà que serveixi per transportar persones de manera col·lectiva, amb excepció dels mitjans de transport d'ús particular.

Article 2

Llocs on està prohibit fumar

1. Es prohibeix fumar en els edificis públics, en els mitjans de transport col·lectiu de passatgers i els particulars de l'Administració pública o de les entitats parapúbliques, en els establiments privats i en les zones de treball.

A títol indicatiu no es permet fumar en els llocs següents:

- a) Centres i establiments sanitaris i socio-sanitaris, inclosos els espais a l'aire lliure que formin part del centre o establiment.
- b) Centres d'ensenyament amb independència de l'edat dels alumnes i la finalitat de les activitats docents o formatives que s'hi puguin desenvolupar.
- c) Guarderies i centres d'esplai d'infants.

d) Recintes delimitats dels parcs infantils, zones de jocs per a la infància i espectacles infantils.

e) Centres d'atenció social.

f) Establiments de l'Administració pública i parapública, incloent tots els espais i equipaments o vehicles que en depenguin o siguin de la seva propietat.

g) Vehicles de transport públic de passatgers.

h) Instal·lacions esportives.

i) Espais de lectura i d'exposició.

j) Centres de congressos, cinemes, teatres i sales d'espectacle.

k) Zones d'accés públic en hotels, pubs, discoteques i sales de festes.

l) Locals on es venguin o consumeixin aliments, incloses aquelles zones de servei de begudes i aliments que es trobin ubicades a l'interior d'altres centres, establiments o espais d'ús públic on no és permès fumar.

m) Oficines d'atenció al públic.

n) Comerços i centres comercials.

o) Locals on s'emmagatzemin, elaborin, transformin, manipulin o preparin aliments.

p) Sales i espais d'ús públic, incloent els passadissos, les escales, les zones de recepció i altres zones d'accés que en general puguin ser d'ús col·lectiu o comunitari.

q) Ascensors i elevadors.

r) Cabines telefòniques i caixers automàtics tancats.

s) Espais laborals tancats, que no siguin d'accés públic.

2. Queden exempts d'aquesta prohibició:

a) Les sales per a fumadors dels centres de detenció i privació de la llibertat, dels centres de salut mental, de les residències de discapacitats i de les residències geriàtriques que, per raons diverses, han de poder disposar de la possibilitat de fumar.

b) Les sales per a fumadors dels establiments privats i de les zones de treball privades.

3. En cas de conflicte preval sempre el dret a la salut dels no fumadors sobre els drets dels fumadors.

Article 3

Senyalització

En els centres, establiments o llocs referits a l'article anterior, els titulars, encarregats o responsables dels mateixos s'hi han de col·locar els rètols necessaris, que els són facilitats pel ministeri responsable de la salut, on s'indica clarament la prohibició de fumar.

Article 4

Sales per a fumadors

1. Aquestes sales són determinades pel titular de l'edifici públic o de l'establiment privat tenint en compte la seva superfície, el seu volum, la seva disposició, les seves condicions d'ús, d'aireig i de ventilació i la necessitat de garantir la protecció de les persones no fumadores i han de complir, al menys, els requisits següents:

- a) Trobar-se separades físicament de la resta de dependències de l'edifici o establiment.
- b) No constituir zona de pas per a persones no fumadores.
- c) Disposar d'un sistema de ventilació independent i suficient o altres mecanismes que garanteixin l'eliminació dels fums i la no propagació fora de la sala de fumadors.

El Govern ha de concretar reglamentàriament aquests criteris i pot verificar en tot moment l'adequació als mateixos així com el compliment del principi de protecció de les persones no fumadores, en les sales per a fumadors dels edificis previstos a l'apartat 2.a) de l'article 2 i dels establiments privats que en disposin.

2. Davant la impossibilitat de complir amb els criteris reglamentaris que es puguin establir, s'ha de convertir tot l'edifici públic o l'establiment privat en un espai sense fum.

3. En les sales per a fumadors no s'hi pot prestar cap servei i resta prohibida la presència de menors de 18 anys.

Article 5

Infraccions i règim sancionador

Les infraccions establertes en la present Llei es tipifiquen com a lleus, greus i molt greus.

1. Són infraccions lleus i es sancionen amb multa de 30 € fins a 500 €:

a) Fumar en espais on està prohibit fer-ho.

2. Són infraccions greus i es sancionen amb multa de 500 € fins a 3.000 €:

a) Habilitar sales per a fumadors que no compleixen els requisits establerts reglamentàriament.

b) No fer un ús i manteniment adequats de les sales per a fumadors.

c) No senyalitzar correctament els espais on està prohibit fumar.

d) No senyalitzar correctament les sales per a fumadors.

e) Tolerar la presència de tabac encès en espais on està prohibit fumar, per part del titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

f) Prestar qualsevol servei en les sales per a fumadors.

3. Són infraccions molt greus i es sancionen amb multa de 3.000 € fins a 10.000 €:

a) Deixar fumar deliberadament en espais on està prohibit fumar, per part del titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

b) Tolerar la presència de menors de 18 anys en les sales per a fumadors, per part del titular, l'encarregat o el responsable de l'espai.

La quantia de la sanció establerta per a cadascuna de les infraccions anteriors es fixa atenent al risc per a la salut, la intencionalitat, la gravetat de l'alteració sanitària i social produïda, la generalització de la infracció i la reincidència.

Article 6

Prescripció

1. Les infraccions lleus prescriuen en el termini de sis mesos, les greus en el de dos anys i les molt greus en el de quatre anys, a comptar de la data en què cessa l'acció o omissió punible. El termini de prescripció queda interromput amb

la incoació de l'expedient sancionador corresponent.

2. Les sancions prescriuen al cap de tres anys. El termini de prescripció es computa a comptar de la data en què les sancions han esdevingut fermes.

Article 7

Òrgans de Control

Les sancions són imposades a la persona física o jurídica que hagi comès la infracció pel ministeri encarregat de la salut, prèvia instrucció d'un expedient administratiu sancionador que tramita el servei competent en matèria de vigilància de la salut, sense perjudici que la denúncia que dóna lloc a l'obertura de l'expedient sigui interposada per qualsevol altre servei d'inspecció de l'Administració pública o bé a iniciativa privada. En aquest darrer cas, la persona resta obligada a identificar-se.

Tots els serveis d'inspecció de l'Administració pública estan obligats a denunciar qualsevol infracció que observin a la present Llei prop del servei competent en matèria de vigilància de la salut així com col·laborar amb aquest servei en tot allò que se'ls pugui requerir, en especial durant la instrucció dels expedients administratius sancionadors.

Disposició final primera

El Govern ha de publicar els reglaments necessaris per a l'aplicació de la present Llei en el termini màxim de tres mesos des de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor als quinze dies de la seva publicació al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, llevat de la prohibició de fumar en els establiments privats i en les zones de treball privades, que entra en vigor al cap de 6 mesos de la data de publicació de la present Llei.

Casa de la Vall, 17 de maig del 2012

Vicenç Mateu Zamora
Sindic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Llei 8/2012,**del 17 de maig, de modificació de la Llei general de l'allotjament turístic del 30 de juny del 1998**

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 17 de maig del 2012 ha aprovat la següent:

Exposició de motius

La Llei general de l'allotjament turístic, que va aprovar el Consell General el dia 30 de juny del 1998, tenia per objecte definir què s'entén per allotjament turístic, establir un marc tipològic bàsic per desenvolupar-lo posteriorment mitjançant disposicions reglamentàries que defineixin les diferents categories, els sistemes d'estàndard i els nivells de qualitat, i també els segells d'especialitat o diferenciació, i al mateix temps preveure un marc normatiu per a la tipificació d'infraccions i sancions.

Aquesta Llei i els reglaments que la van desenvolupar van incidir en la millora i en l'adaptació dels allotjaments turístics als estàndards internacionals.

Tal com reconeix l'exposició de motius, els eixos essencials de la Llei eren adaptar-se a les grans tendències dels mercats, millorar la informació de l'oferta d'allotjament per donar resposta a una segmentació més gran dels mercats turístics, potenciar el progrés tecnològic, i implantar estratègies de qualitat per harmonitzar les actuacions del sector privat i del sector públic.

Al llarg d'aquests darrers tretze anys, l'aplicació d'aquesta Llei general de l'allotjament turístic ha permès assolir de manera satisfactòria els objectius que el legislador s'havia fixat inicialment.

Paral·lelament, en el decurs dels darrers anys hi ha hagut canvis significatius en l'àmbit dels allotjaments turístics que fan necessària una adaptació de la Llei a la situació actual.

Els mercats turístics internacionals han sofert grans canvis en el darrer decenni, la qual cosa ha motivat l'aparició i el desenvolupament de nous tipus d'allotjaments que la Llei general de